

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 32. S. Ambrosii Responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

tragicam famis effigiem ante oculos ponit, quæ anno præcedenti Romam afflixerat. Hæc argumenta disertissimus illorum temporum Orator defendendæ Idololatriæ aptissima existimabat.

§. XXXII.

S. Ambrosii Responsum.

Quamprimum S. Ambrosius de Symmachii Relatione audivit, ad Imperatorem Valentinianum litteras dedit, hortatus, ne in favorem Paganorum animum suum occupari sineret. *Subditi tui, inquit: tibi serviunt, tu Deo! tuum ergo est, saltem impedire, ne falsis Diis serviantur. Ex tuo profecto Gentilibus largieris, si ea donas, quæ tamdiu tuus fiscus possedit. De bonorum jactura queruntur illi, qui nunquam non Christianorum sanguinem crudelissime fuderunt, & Ecclesias nostras funditus everterunt! Privilegia exposcunt, qui nos, Imperante Juliano, omnibus hominibus communi loquendi, decendique libertate privarunt! tam parum expedit tibi, ut quidquam eorum, quæ Antecessores tui in causa Religionis statuerunt, mutes, quam in iis, quæ in Regimine Civili decreverunt. Nemo tuam juventutem decipiat! si Idololatra est, qui tibi hæc suadet, æquum non est, ut illam tibi libertatem eripiat, quam tu ipsi indulges! neminem enim, quod non vult, adorare.*

Sæculum IV.

A. C. 384.

n. I.

Hist. Eccles. Tom. IV.

A a a

gis.

Sæculum IV. *gis.* Si a Senatoribus Christianis exigas, ut coram ara illa iuramentum præstent, idem feceris, ac si in eosdem persecutionem cominoveas; nam modicus Senatorum Ethnicorum numerus totius Senatus nomine abutitur. Rogo te igitur ut Episcopus, & omnium Episcoporum nomine, qui mihi se jungerent, nisi res hæc tam subita esset, & incredibilis, ne hoc libello permotus, quidquam statuas! saltem prius rem ad Imperatorem Theodosium, Patrem tuum, deferri jube, quem in rebus arduis consulere consuevisti. Peto, ut mihi descriptum exemplum, Relationis tibi tradita, detur, quo amplius respondere possim! si aliud jusseris, dissimulare non poterimus. Venies forte ad Ecclesiam, sed Episcopum ibi non invenes, aut invenes resistentem tibi, & oblationes tuas spernentem. Deinde Valentinianum, Parentem ejus, excusat, dicens, ipsum nescivisse, exstare in Senatu aram, & ibi offerri Sacrificia.

Ep. 18. Postea S. Ambrosius, exemplo Relationis Symmachi accepto, in responsum edidit librum, quo allitum artis Rhetoricæ fucum ab hac materia abstergit; Prosopeia ejus alteram ejusdem generis figuram opponit, & urbem Romam fatentem fingit, se quidem tot victorias, tot partas lauros neutiquam falsorum Deorum auxilio in acceptis referre, quos utique devictæ a Romanis gentes non mi-

nus coluere, sed unice militum suorum fortitudini. Tum vero, quam funesto exitu Imperatores Idololatræ interierint, enarrat. Ad Paganorum querelam ob reddituum, & privilegiorum suorum jacturam respondet: *dicam, quantum Christianorum simplicitas, sordida Gentilium avaritia præstet! fratrum nostrorum in Jesu Christo numerus paupertate, oppressione, suppliciis accrevit; ipsi, nisi lucrum eorum avaritiam satiet, stare Deorum cultum posse non credunt. Non credunt Virgines continentiam, nisi obscenæ voluptatis jactura ostentatione, & vanis honoribus compensetur, servare posse.* Vix septem Vestales numerare est; has pauculas ad servandam castitatem cogitis, non perpetuo, sed destinato tempore, atque interim ornatu capitis, purpura, lecticarum pompa, copioso famulatu, singularibus privilegiis, & censibus opimis mulierculas delinitis. His S. Ambrosius opponit ingentem Virginum Christianarum multitudinem, quamvis earum paupertas, vitæ humilitas, & rigor alias ejusdem sexus magis absterrere, quam ad sui imitationem allicere possint.

Tum vir Sanctus prosequitur in hunc modum: *queruntur, quod Sacrificulis, & templorum Ministris annui census, ex ærario publico non dentur; dum interim nos Christiani novissimis legibus etiam priva-*

Aaa 2

torum

Sæculum IV.
A. C. 384.

n. 11.

S. Ambrosius.

n. 12.

Sæculum IV. *torum hæreditatem adire prohibemus, quo*
A. C. 384. *jure Ministri templorum non privantur.*

Si Presbyter oneribus urbium exemptus esse cupit, Majorum suorum bonis abdicare se cogitur, dum interim Centurio ab iisdem oneribus liber est. Non hæc memoro, ut conquerar, sed ut ostendam, quanta illa sint, de quibus non conqueror. Respondent; Ecclesiis nostris suos redditus esse; quæro ego, cur non ipsi in eosdem usus ac nos nostro exemplo census suos expendunt? Ecclesiæ bona sunt panis pauperum. Ostendant illi numerum captivorum, quos ex templorum ærario redemerint, pauperes, quos aluerint, exules, quibus subsidium miserint! quæ prius Sacrificulorum avaritiæ serviebant, hodie Bono publico impenduntur, & hanc Charitatem calamitatum publicarum esse causam calumniantur. Post hæc Symmachi mendacium refellit, dicentis, annonæ inopiam, & famem, pœnam esse, qua Dii sui contemptum ulciscerentur. Ostendit, similia ab omnibus retro sæculis mortales affluisse, & ultimo anno solam Italiam hac calamitate fuisse pressam. Luctuosum Gratiani interitum objicientibus, respondet, funestissimos Principum Ethnicorum, præcipue Juliani, exitus satis probare, hæc rerum humanarum vicissitudini adscribenda. His duobus S. Ambrosii libellis in Consilio Valentiniani Comite

Bau-

Bautone, Militiæ Magistro, & Rumorido ^{Sæculum IV.}
 ejusdem Dignitatis, sed Pagano, præle- A. C. 384.
 ctis, victus Imperator adductis argumen-
 tis, nihil eorum, quæ Pagani petebant,
 concessit.

§. XXXIII.

S. Damasi obitus. S. Siricius Papa.

Symmachus eodem Præfecturæ suæ an- ^{Symm. X.}
 no, quam Justitiæ amantes Christiani ^{ep. 34.}
 essent, suo bono expertus est. Is apud
 Imperatorem Valentinianum insimulaba-
 tur, aliquos Christianos injuste vexasse,
 occasione accepti mandati, ut in eos, qui
 urbis muros labefactaverint, inquiret.
 Christianos ex Ecclesiarum Sanctuariis
 abstraxisse dicebatur, ad quæstionem ra-
 piendos, atque plures Episcopos tam ex
 vicinis, quam remotis urbibus victos
 adduci iussisse, & in carcerem compingi.
 Epistolam, quam, ut objecta dilueret, ad
 Imperatorem dedit, habemus. In illa al-
 legat testimonium ministrorum sibi subje-
 ctorum; nullum Christianum in vinculis,
 aut carcere inveniri, quamvis alii ob di-
 versa crimina ibi custodirentur. At testes
 innocentia suæ, omni exceptione majo-
 res, producit epistolas Damasi Papæ, affir-
 mantis, dicti mandati occasione nullum
 Christianorum læsum, nullum vinculis da-
 tum. S. Damasus Papa mortalitatem exiit ^{Hier. script.}
 eodem anno 384. undecima Dec. prope ^{Prosp. Chro.}
 octo- ^{an. 385.}